

Orden, at Præsten fritoges for disse Sager, vilde der derved være vundet ikke Lidet.

Kjøbstad: Efter det Omfang, som Forhandlingerne have antaget, skal jeg indstrenke mig til nogle ganske saa Ord med Hensyn til det Spørgsmaal, som fra flere Sider er reist om, hvorvidt man allerede ved denne Leilighed burde optage Spørgsmaalet om at fjerne den af Staten valgte Borgemeester fra Communens Bestyrelse, og hvad der vel falder sammen hermed, at lade Borgemeesteren vælges af selve Borgerrepræsentanterne; thi jeg antager nemlig, at man ikke vil bestride Nødvendigheden af at have en Borgemeester, at have et udøvende Element i Communens Bestyrelse ved Siden af det besluttende. Den høitæredede Indenrigsminister har saavel idag som igaar sagt, at han antog, at man ikke vilde kunne have Noget imod, at Borgemeesteren i Kjøbstæderne gik over til at blive en af Borgerne valgt Functionair, og at den af Staten valgte Borgemeester horkafdt, naar Retspleiens Adskillelse fra Forvaltningen, der jo staaer paa Dagsordenen, kommer for. Han tilsvøiede rigtignok, at før dette skete, troede han heller ikke, at det vilde være rigtigt at tage dette Spørgsmaal under Behandling, hvilken Ytring senere fandt Tilslutning fra flere og navnlig det ærede Medlem for Histories Amds Afdelingskreds. Jeg skal for det Første bemærke, at jeg troer, at man ikke blot maa sige, at man ikke kan have Noget imod en saadan Forandring, naar Retspleiens Adskillelse fra Forvaltningen kommer til Behandling, men at, naar dette skeer, hvad jo maa blive om kort Tid, det da vil være en ligefrem Nødvendighed at gaae over til at lade Borgemeesterens Forretninger, de nuværende Magistratsforretninger, bestyres af en af Borgerne valgt Functionair. Det er Noget, som er de fleste af de Herrer bekendt, at der har været forelagt Rigsdagen Forslag til Lov om Adskillelse af Retspleien fra Forvaltningen, og Ordningen deraf giver sig af sig selv saaledes, at de nuværende Byfogedforretninger vilde blive deelte imellem en Dommer og en Politimester, hvis Kredse saa naturligtvis vilde blive meget større end Kredse for de nu forenede Dommer- og Politi-

mesterembeder. Men naar saa er, er det ganske tydeligt, at der ikke bliver nogen Embedsmand, hvem man kan overdrage de nuværende Magistratsforretninger; de kunne selvfølgelig ikke henlægges til Dommeren, da man jo saa ikke vilde opnaae Domsmagtens Adskillelse fra Forvaltningen, men det er vistnok indlysende, at det vilde være overmaade lidet heldigt, hvis man tænkte sig dem henlagte til Politimesteren. Det er ganske vist, at i det Lovudkast, der var forelagt for saa Aar tilbage, var der foreslaaget, at Magistratsforretningerne i Kjøbstæderne skulde overgaae til Politimesteren eller, da man i mange Kjøbstæder ikke vilde faae nogen Politimester, til Politifuldmægtigen. Men jeg troer rigtignok, at det, saaledes at lade Politifuldmægtigen være Borgemeester, øverste Magistratsperson i Kjøbstæderne, er et saa fortvivlet Expedient, at man selv i den allersnærværende Betingelse ikke vilde gribe dertil. Da der nu heller ikke kan være Tale om at oprette et tredie kongeligt Embede foruden Dommer- og Politimesterembederne, saa forekommer det mig klart, hvad heller ikke den ærede Indenrigsminister synes at ville bestride, at man da nødvendigvis og uundgaeligt vil komme til at henlægge Magistratsforretningerne til en af Communen valgt Borgemeester, til en communal Embedsmand. Dette vil være Tilfældet baade med de egentlige kommunale Forretninger og med de ikke kommunale Øvrighedsforretninger, som høre under Magistraten. Men naar man saaledes erkjender det for at være en uundgaelig Nødvendighed at komme ind derpaa om kort Tid, naar man erkjender det for at være et reent Tidsspørgsmaal, Noget, man ikke vil kunne undgaae om 1, 2, eller 3 Aar, eller saa omtrent, saa indseer jeg ikke rettere, end at det er det Rigtige allerede paa dette Sted at tage dette Spørgsmaal for. Det synes nemlig langt naturligere og rigtigere at tage Spørgsmaalet op under denne Lov, med hvilken det staaer i organisk og indre Forbindelse, end at skubbe det ud til Behandlingen af den Lov, med hvilken det kun staaer i en ved Forholdenes ydre Magt fremkaldt Forbindelse, og hvor det kun er den ydre praktiske Trang, der vil drage det frem. Dette forekommer mig saameget mere, som det jo ikke vil kunne være Andet, end at en saa-